

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Det, der kalder mig på talerstolen, er først og fremmest en bemærkning, som kom fra hr. Bjørn Elmquist, men som i og for sig også kom fra fru Kirsten Lee, da hun havde sit indlæg. Det er det evindelige spørgsmål, man stiller: Hvad koster det?

Man kunne vende spørgsmålet om og spørge: Hvad koster disse mange ulykkelige skæbner, som vi kender? Vi har fået tallet: 80.000 enlige kvinder! Hvad koster det dem at opretholde en tilværelse for sig selv og måske børn?

Man kunne også spørge: Hvad kunne vi vinde både samfundsmæssigt, og jeg havde nær sagt for at blive fri for en række menneskelige omkostninger, hvis vi gennemførte nogle af de ting, som ligger i forslaget fra Socialdemokratiet? Jeg synes, man skal vende tingene om og spørge: Hvad vinder vi, hvis vi hjælper disse kvinder, som i den nuværende situation har behov for positiv særbehandling?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Hr. Bjørn Elmquist spurgte, hvor meget det kostede. Vi har som bekendt ikke sat tal på, fordi det også drejer sig om penge, der skal omdefineres. Der er nogle systemer, der skal geares ind på kvinder. Det gælder både det grundlæggende folkeskolesystem, ungdomsuddannelserne, de videregående uddannelser og arbejdsmarkedsuddannelsessystemet. Det er altså ikke absolut nye penge, men penge til kvinder, fordi kvinder skal tælle med. Det er baggrunden for, at vi ikke har sat penge på.

Vi har i forbindelse med finanslovsaftalen fået afsat 90 mio. kr. yderligere til arbejdsmarkedsuddannelserne. Det er bl.a. nogle af de penge, som skal bidrage til, at systemet bliver bedre egnet til, at kvinder kan komme ind i det.

Jeg må da tilstå, at den sidste prognose, der siger, at 75 pct. af kvinderne bliver ledige, måske nok er lidt forældet, men det var den eneste, jeg på det tidspunkt kunne få fat i. Men om perspektivet her et par måneder efter har ændret sig, vil jeg nu sætte et stort spørgsmålstegn ved.

Det får mig til at spørge arbejdsministeren, om arbejdsministeren kan bekræfte eller afkræfte, at kvindearbejdsløsheden igen er stigende.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Fru Lilli Gyldenkilde mente, at jeg forsøgte at snakke udenom. Det gør jeg ikke. Tværtimod synes jeg, at jeg er meget klar. Jeg vil gå efter årsagen. Man kan også sige det på en anden måde: gå efter bolden frem for manden i dette spil.

Det er jo ikke, fordi kvinderne er kvinder, at de er dårligt stillede på arbejdsmarkedet. Der er nogle årsager til, at de står dårligt. Det hænger sammen med nogle holdninger, med en udvikling i samfundet. Det hænger sammen med deres opdragelse og med de andres opdragelse. Det er en langsigtet proces, vi skal fortsætte. Den er allerede godt på vej, men vi skal fortsætte den, og vi skal have det lange sigt for øje. Her er det, vore veje skilles, fordi vi tror på, at kønskvoteringen ikke vil hjælpe os på glad. Tværtimod vil det på forholdsvis kort sigt kunne blokere os. Det er sådan set baggrunden for mine indlæg.

Endelig til spørgsmålet om, at 50 pct. af samtlige ufaglærte er kvinder: Er det ikke nogenlunde ligestilling trods alt?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Kun for at erklære mig enig i det, som hr. Jørgen Tved sagde. Det skal være økonomien i dette, vi ser. Kan det gøres op, hvor store fordele der er forbundet med det økonomisk, skal vi også meget gerne have det med. Så er der nogle fordele og måske også ulemper, der ikke kan gøres op økonomisk. Det må vi så undlade at gøre op, men når vi taler om økonomien i dette generelt, skal det være med både plusser og minusser.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg kan selvfølgelig bekræfte for fru Jytte Andersen, at når tallet 1.466 findes i min rapport, er det rigtigt.

Men jeg synes også, man skal læse, hvad det står for, nemlig én bestemt aktivitet opgjort på ét bestemt tidspunkt. Det har sikkert ikke været meningen, men det har lydt lidt, som om både fru Lone Møller og fru Jytte Andersen ville få det til at være udtryk for den samlede aktivitet, og det er det selvsagt ikke.